

- na wypadek gdyby Dietmar Ernst i Joachim Häcker przystąpili do postępowania w charakterze interwenientów, obciążenie ich kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą zarówno w postępowaniu odwoławczym przed EUIPO, jak i w postępowaniu przed Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2016 r. – Metronia/EUIPO – Zitro IP (TRIPLE O NADA)

(Sprawa T-159/16)

(2016/C 211/75)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Metronia, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Vela Ballesteros)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zitro IP Sàrl (Luksemburg, Luksemburg)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Metronia, SA

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „TRIPLE O NADA” – zgłoszenie nr 11 603 529

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie 2605/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi na decyzję izby odwoławczej z dnia 15 lutego 2016 r. za zasadną i dopuszczenie do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2016 r. – Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni/Komisja Europejska

(Sprawa T-172/16)

(2016/C 211/76)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni (Katania, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Castorina)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2016/195, C(2015) 5549 final z dnia 14 sierpnia 2015 r., opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 18 lutego 2016 r., w części w której (art. 4 ust. 5) stanowi, że „[p]onadto Włochy anulują wszystkie dotychczas niezrealizowane wypłaty pomocy, o której mowa w art. 1, ze skutkiem od daty przyjęcia niniejszej decyzji”, a w każdym razie w każdej części, od której może zależeć wykluczenie prawa skarżącej spółki do otrzymania zwrotu kwoty wpłaconej na rzecz Agenzia delle Entrate dello Stato italiano (agencja przychodów państwa włoskiego) powyżej 10 % kwoty ryczałtowej własnego zobowiązania podatkowego (za lata 1990–1992) w rozumieniu art. 9 ust. 17 ustawy nr 289/2002, na którym to prawie oparte jest orzeczenie wydane we włoskim porządku prawnym.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

- Podnosi w tym względzie, że podczas gdy w zaskarżonej decyzji Komisja Europejska stwierdziła obiektywną niemożność odzyskania (od innych przedsiębiorstw, które ograniczyły się do wpłaty 10 % należnej kwoty) pomocy państwa uznanej za bezprawną, zarówno pod względem faktycznym, jak i prawnym, z pewnością nie można negocjować – w świetle wyżej wymienionych zasad – prawa skarżącej do zwrotu kwot wpłaconych powyżej tego, co przewidziano w ustawie nr 289/2002: inne stanowisko prowadziłoby do niedopuszczalnej i rażącej nierówności w traktowaniu między skarżącą a przedsiębiorstwami prowincji Katania, które na mocy decyzji zostały zwolnione z obowiązku zapłaty aż do pokrycia 90 % kwoty niezapłaconego podatku.
- Zaskarżona decyzja Komisji Europejskiej prowadzi wręcz do nieuzasadnionej korzyści konkurencyjnej dla wszystkich innych przedsiębiorstw ze szkodą dla Centro Morgagni, co się tyczy szkód poniesionych w wyniku katastrofy naturalnej, która miała miejsce ponad 10 lat przed przyjęciem decyzji z dnia 14 sierpnia 2015 r. Zgodnie z przepisami włoskimi przedsiębiorstwa nie są zobowiązane do przechowywania dokumentów administracyjnych i rachunkowych przez okres przekraczający 10 lat. Tym samym Centro Morgagni nie jest już w stanie wykazać poniesienia szkody w sposób zgodny z art. 107 TFUE, z czym wiąże się rażące naruszenie zasad równości, prawa do obrony, ochrony uzasadnionych oczekiwań (art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 2, 6, 9, 21 TUE) i zakłócenie konkurencji w warunkach równości podmiotów gospodarczych.

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2016 r. – Wessel-Werk/EUIPO – Wolf PVG (Dysza ssąca do odkurzacza)

(Sprawa T-174/16)

(2016/C 211/77)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Becker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 725932-0004 (Dysza ssąca do odkurzacza)